

gøre den rent personlige Bemærkning — den er personlig, fordi min Opmærksomhed først er blevet henledet paa dette Punkt, efter at Udvalget har afsluttet sit Arbejde —, at da der altsaa nu vil blive inddraget en Del Fartøjer under Bestemmelserne med Hensyn til Fribord og Lastelinie, som ikke tidligere har været inddraget, vil jeg finde det naturligt, at Ministeriet, før man udsteder Bestemmelser i saa Henseende, konfererer med Næringen, saaledes at man er sikker paa, at man ikke gaar hen og giver Bestemmelser, der kan stille dansk Søfart uheldigt i Forhold til de omliggende konkurrerende Lande, hvormed jeg særlig tænker paa Norge, Sverige og Tyskland.

Jeg vender mig dernæst til Bestemmelserne vedrørende Tilsyn og Takster. Her har Forholdet været et noget andet, idet der er blevet fremført en ret dybtgaaende Kritik. Jeg tænker ikke paa en saadan Kritik som den, der er fremkommet i Dansk Søfartstidende, hvor man om Udgifterne skriver: „Skulde det ny Lovforslag blive til Lov, vil de i Stedet for blive betydelig større baade for Statskassen og for Rederivirksomhederne.“ Den Paastand, der her lanceres, er saa urigtig, at selv Skibsredernes Deputation, om hvilken jeg skal tale om et Øjeblik, har taget Afstand fra den. Det er uforstaaeligt, at et Fagblad, der ellers nyder Anseelse, kan fremsætte en saadan Paastand — man skyder derved fuldstændigt over Maalet. Den Kritik, til hvilken jeg hentyder, er den Kritik, der er kommet frem dels fra Medlemmer af Udvalget, dels fra Næringens Repræsentanter. Jeg tænker her særlig paa en Deputation fra Dansk Dampskibsrederforening, hvori der dog ogsaa var en Repræsentant for Sejlskibsrederierne, som efter Ønske har haft Foretræde for Udvalget. Den Kritik, som jeg sidst har talt om, vender sig i nogen Grad mod selve Reglerne for Tilsynet, men i endnu højere Grad imod Tilsynets Organisation og mod Taksterne. Man hævder fra Næringens Side med stor Styrke, at Staten stadig ikke har anerkendt de store Klassifikationsselskaber, og at man ikke har sat Tilsynets Samarbejde med disse i System til Trods for, at dette var en Forudsætning i Loven af 1920, og til Trods for, at disse Klassifikationsselskaber utvivlsomt har langt bedre Betingelser for at undersøge et Skib, navnlig Nybygninger, end Statstilsynet kan have. Man hævder endvidere, at Statstilsynet i Praksis, naar det besigter et Skib, tager Hensyn til og bør tage Hensyn til disse Klassifikationsselskabers Certifikat. Men naar man gør dette,

er Arbejdet fra det danske Tilsyns Side saa minimalt, at man finder det Forhold, der er mellem Tilsynet og Betalingen, urimeligt, idet man for et Par Timers Arbejde af Synet kommer til at betale Beløb, der let kan blive 1 000 eller 2 000 Kr. Man hævder endelig, at hele Tilsynsapparatet er alt for stort for danske Forhold, og at dette er Grunden til, at Skibenes Udgifter til Tilsyn bliver saa betydelige, som de er.

Jeg betoner udtrykkelig, at Udvalget og dets enkelte Medlemmer selvfølgelig ikke har taget Stilling til denne Kritik, men vi er alle enige om, at Virkningerne af Loven af 1920 bør undersøges. Udvalget mener, at det — navnlig paa dette Tidspunkt — ikke har Forudsætninger for selv at kunne bedømme dette Forhold. Dertil maa der Tid, og der maa foreligge Erklæringer ikke blot fra Ministeriets sagkyndige, men ogsaa fra sagkyndige udefra, fra selve Næringslivet. Vi har dog ment, at vi allerede af Hensyn til de Sikringsbestemmelser, der findes i Lovforslaget, ikke tør udskyde dettes Vedtagelse, ikke tør blive Skyld i, at der muligvis sker en ny Ulykke som den med „Thor“.

Under disse Omstændigheder har man kunnet gaa forskellige Veje, og Udvalget er blevet enigt med den højtærede Minister om at anbefale, at Loven fremmes nu, men at der indsættes en Bestemmelse om, at der skal foretages en Revision før 1. April 1927, og at der forinden bør foregaa en Undersøgelse af hele Tilsynsloven af 1920, derunder af den Betydning, som man bør tillægge en Del af Klassifikations-selskaberne, med Bistand fra sagkyndige, der staar udenfor Ministeriet, og Erhvervenes Tillidsmænd. Jeg vil sætte Pris paa, om den højtærede Minister her i Salen vil udtale sin Godkendelse af den trufne Aftale, saaledes som jeg her har refereret den. Jeg skal tilføje, at Udvalget vil finde det rigtigt, at der med Revisionsforslaget til sin Tid følger ikke blot Udtryk for de ministerielle Embedsmænds Opfattelse, men ogsaa Erklæringer fra de sagkyndige og Erhvervene, hvor disse maatte have en anden Opfattelse.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale de to stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. Det ene angaar den nævnte Revisionsbestemmelse, det andet Lovens Ikrafttræden, der er udskudt til den 15. April. Jeg skal som nævnt anbefale de to Ændringsforslag og efter disses eventuelle Godkendelse hele Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.